President
Dieter F. Uchtdorf
Teine nõuandja Esimeses
Presidentkonnas

Vend, ma olen pühendunud

Kaks venda seisid sinise järve kristallselge vee kohale eenduva väikese kalju tipus. See oli populaarne sukeldumiskoht. Vennad olid sageli rääkinud sealt vette hüppamisest – nad olid näinud teisi nii tegevat.

Kuigi mõlemad soovisid hüpata, ei tahtnud kumbki esimene olla. Kalju ei olnud eriti kõrge, kuid kahele väiksele poisile tundus ennast ettepoole kallutades kaugus veepiirist järjest pikenevat, seega kadus nende julgus kiiresti.

Lõpuks astus üks vendadest ühe jalaga kaljuservale ja oli valmis hüppama. Samal hetkel sosistas teine vend: „Äkki peaksime ootama järgmise suveni?“

Kuid esimesel vennal oli juba hoog sees. „Vend, ma olen pühendunud!“ hüüdis ta.

Ta sulpsatas vette ja ilmus kiirelt pinnale võiduhüüd huulil. Teine vend järgnes jalamaid. Hiljem naersid nad esimesena hüpanud venna viimaste sõnade üle enne vette sulpsatamist: „Vend, ma olen pühendunud!“

Pühendumine sarnaneb mõnevõrra vette sukeldumisega. Sa kas oled pühendunud või mitte. Sa kas liigud edasi või seisad liikumatult paigal. Vahepealset varianti pole! Meil kõigil tuleb ette otsustamishetki, mis mõjutavad kogu meie ülejäänud elu. Kiriku liikmetena peame endilt küsima: „Kas sukeldun või seisan vaid serva peal? Kas hüppan vette või katsun vaid varbaga, kui soe vesi on?“

Mõned patud tulenevad sellest, et me teeme valesid asju, teised sellest, et me ei tegutse. Vaid põgusalt evangeeliumile pühendudes võime tunda pettumust ja süüd ning olla õnnetud. See ei peaks nii olema, sest me oleme lepingurahvas. Me teeme Issandaga lepinguid ristimisel ja Issanda kotta minnes. Mehed teevad Issandaga lepingu, kui neid preesterlusse pühitsetakse. Miski pole tähtsam kui täita Issandaga tehtud lepingut. Pidagem meeles Raaheli ja Lea vastust Jaakobile Vanas Testamendis. See oli lihtne ja selge ning näitas nende pühendumust: „… tee kõik, mis Jumal sulle on ütelnud!“ (1Ms 31:16)

Need, kes on pühendunud vaid osaliselt, võivad loota vaid osale tunnistuse rahu ja rõõmu toovatest õnnistustest. Neile võivad taevaluugid olla vaid natuke avatud. Kas pole tobe mõelda, et ma pühendun praegu sellele 50 protsenti, kuid Kristuse teisel tulemisel pühendun 100 protsenti?

Pühendumusest Issandaga tehtud lepingutele tunneme meie pöördumise vilja. Pühendumine meie Päästjale ja Tema kirikule kasvatab meie iseloomu ja tugevdab meie vaimu nii, et kui kohtume Kristusega, kallistab Ta meid, ja ütleb: „See on hea, sa hea ja ustav sulane!“ (Mt 25:21)

Kavatsuste ja tegude vahel on vahe. Need, kes pelgalt kavatsevad pühenduda, võivad leida igal ajal vabandusi.

Need, kes tõeliselt pühenduvad, kohtuvad oma probleemidega sirgeseljaliselt ja ütlevad endile: „Jah, see oleks hea põhjus asi edasi lükata, kuid ma olen teinud lepingu ja sellepärast ma teen, mida olen lubanud.“ Nad uurivad pühakirju ja otsivad tõsiselt Taevase Isa abi. Nad võtavad vastu Kiriku kutsed ja annavad endast parima. Nad käivad koosolekutel. Nad teevad kodu- või külastusõpetust.

Saksa vanasõna ütleb: „Lubadused on nagu täiskuu. Kui neid kohe ei täideta, kahanevad need iga päevaga.“ Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmetena oleme andnud lubaduse kõndida Tema teed Tema jüngritena. Me oleme lubanud järgida meie Päästja eeskuju. Kujutage ette, kuidas maailma õnnistatakse ja kuidas see muutub paremaks, kui kõik Issanda kiriku liikmed elavad vastavalt oma tõelisele potentsiaalile, olles kõigest hingest pöördunud ja pühendunud Jumala kuningriigi ehitamisele.

Mingis mõttes seisab igaüks meist otsust langetades vee kohal kõrguval kaljul. Minu palve on, et meil jätkuks usku liikuda edasi, julgust olla üle oma hirmudest ja kahtlustest ning öelda iseendile: „Ma olen pühendunud!“

SÕNUMI ÕPETAMINE

„Üheks viisiks, kuidas aidata õpilastel evangeeliumi põhimõtetest aru saada, on lasta neil joonistada pilte. Joonistamine laseb neil lahti mõtestada oma arusaamist evangeeliumi lugudest ja põhimõtetest ning väljendada oma tundeid“ (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 166.). Võite lugeda sõnumit, arutleda evangeeliumile pühendumise põhimõtte üle ning paluda siis neil, kes seda soovivad, joonistada pilt evangeeliumiga seotud tegevusest, milles väljendub pühendumine. Väiksemad lapsed võivad vajada juhatust, mida joonistada.

NOORTELE

Kõik, mida ma saan anda

Alyssa Hansen

Ma muretsesin, kuidas tasuda kõige selle eest, mida tahtsin suvel teha: kursuste, töötubade, suvelaagri ja kõige muu eest. Arvasin, et hakkan nutma. Siis meenus mulle kõik see, mida mulle oli õpetatud Issanda usaldamisest ja usust Temasse. Otsustasin usaldada selle asja Issanda kätesse ja loota, et kui see on Tema tahtmine, siis valmistab Ta selleks ka viisi.

Peatselt pärast seda leidis ema mulle ühe varem tehtud töö eest antud tšeki, mis oli jäänud rahaks vahetamata. Järgmisel päeval sain posti teel väikese rahalise auhinna ühel võistlusel saavutatud teise koha eest. See oli mulle suureks tunnistuseks, et Jumal elab, et Ta armastab mind ja hoolib minust ning aitab mind.

Ma tundsin suurt tänu ja armastust Taevase Isa ja Päästja vastu. Mu süda tundus põlevat! Soovisin näidata, kui tänulik ma olen, kiita Jumalat parimal viisil ja jagada seda tunnet teistega. Inimesed on teinud seda, kirjutades laule, luuletades või maalides, kuid mina seda ei osanud. Mõistsin, et ainus asi, mille mina võiksin samaväärse asjana vastu anda, on elada oma elu, olles „usklikele eeskujuks“ (1Tm 4:12). See on kõik, mida Ta palub, ja see on kõik, mida ma saan anda.

© 2011 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve, Inc-le. Trükitud Eestis. Ingliskeelse originaali heakskiit: 6/10. Tõlke heakskiit: 6/10. Originaali pealkiri: *First Presidency Message, July 2011*. Estonian. 09767 124

Tule templisse ja saa oma õnnistused!

Tutvuge materjaliga ja arutage seda õdedega, keda külastate. Küsimused aitavad õdesid tugevdada ja annavad Abiühingule olulise koha teie enda elus.

Usk • Pere • Tröööst

Õed, meid on rohkelt õnnistatud. Päästja juhib seda Kirikut. Meid juhib elav prohvet. Meil on pühakirjad. Ja meil on üle kogu maailma palju pühasid templeid, kus me saame teha vajalikud talitused, mis aitavad meil pöörduda tagasi meie Taevase Isa juurde.

Esimesel korral templisse minnes teeme talitusi enda jaoks. Vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist selgitas: „Templite peamine otstarve on võimaldada vajalikud talitused meie ülenduseks selestilises kuningriigis. Templitalitused juhatavad meid meie Päästja juurde ja annavad meile õnnistused, mis saavad meile osaks Jeesuse Kristuse lepituse kaudu. Templid on suurimad ülikoolid, kus meile jagatakse teadmisi ja tarkust maailma loomise kohta. Templianni saamise ajal antavad juhised õpetavad meid, kuidas me peaksime surelikkuses elama. … Talituse käigus antakse mitmeid juhiseid, kuidas peaksime elama, ja me teeme lepinguid, et elame õigemeelselt, järgides meie Päästjat.“[1]

Kuid sellega templis teenimine ei lõpe. Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja vanem Boyd K. Packer õpetab: „Olles asemikuks kellelegi, kes on läinud teisele poole eesriiet, saate üle korrata lepingud, mida olete ise juba teinud. Need kinnistuvad teie mõtteisse Issanda kojaga seostuvate suurte vaimsete õnnistustena. … Lepingud ja talitused keskenduvad õnnistustele, mida saate pühas templis.“[2]

Tulge templisse ja pöörduge üha uuesti siia tagasi! Lepingute tegemine templis ja nende täitmine hoiab meid kõikidest õnnistustest kõige suurema – igavese elu – kursil.

Barbara Thompson, teine nõuandja Abiühingu üldjuhatuses.

Pühakirjakohad:

Js 2:3; 1Kr 11:11; Ilm 7:13-15; ÕL 109

Meie ajaloost

Prohvet Joseph kõneles sageli Abiühingu õdede koosolekutel. Nauvoo’ templi ehitamise ajal õpetas prohvet õdesid, valmistades neid saama templitalituste kaudu veelgi rohkem teadmisi. 1842. aastal ütles prohvet Mercy Fielding Thompsonile, et templiand „toob ta pimedusest välja imelise valguse kätte.”[3]

Umbkaudu kuus tuhat viimse aja püha said templianni enne pühade väljaajamist Navoo’st. President Brigham Young (1801–1877) meenutas: „Pühade elevus [templi] talitusi saada oli nii suur ja meie elevus neile neid talitusi teha oli sama suur, nii et ma loobusin kõigest muust, et töötada nii ööd kui päevad üksnes Issanda templis. Ma magasin ööpäevas keskmiselt vaid neli tundi ning käisin vaid korra nädalas kodus.“[4] Pühad said templitalitustest tugevust ja väge, kui pidid, alustades teed tundmatusesse, maha jätma nii selle linna kui ka templi.

VIITED

1. Robert D. Hales. Blessings of the Temple. – Liahona, okt 2009, lk 14.
2. Boyd K. Packer. The Holy Temple, 1980, lk 170, 171.
3. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 414.
4. Teachings of Presidents of the Church:

Mida saan mina teha?

1. Millist kogemust võiksin ma jagada, et tugevdada neid, keda külastan, oma otsuses minna templisse?

2. Mida võin ma ise teha selleks, et saada templiõnnistusi?

Ingliskeelse lisateabe saamiseks külastage kodulehte www.reliefsociety.lds.org.

© 2011 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve, Inc-le. Trükitud Eestis. Ingliskeelse originaali heakskiit: 6/10. Tõlke heakskiit: 6/10. Originaali pealkiri: *Visiting Teaching Message, July 2011*. Estonian. 09767 124